

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/46/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113222607
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Škrab
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8113222607.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Škraba a členov JUDr. Petra Šama a JUDr. Romana Tótha, v právnej veci žalobcu: SPP - distribúcia, a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 44/b, IČO: 35 910 739, zastúpeného: Advokátska kancelária Gallo s.r.o., so sídlom Martin, Jilemnického 30, IČO: 367 15 352, proti žalovanému: V. V., nar. XX.X.XXXX, bytom W., W. XX, o zaplatenie 2.595,95 eur s prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 25.2.2014 pod č. k. 15C/241/2013-43, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

N e p r i z n á v a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov vyššie označeným rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 2.595,- eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.635,95 eur od 14.6.2012 do 26.6.2012, 9 % ročne zo sumy 2.615,95 eur od 27.6.2012 do 31.7.2012, 8,75 % ročne zo sumy 2.595,95 eur od 1.8.2012 do zaplatenia, a zároveň nahradiť trovy konania za zaplatený súdny poplatok 155,50 eur a trovy právneho zastúpenia 261,72 eur, pričom celý dlh mu povolil splatiť v splátkach po 50,- eur mesačne, splatných k 25. dňu v mesiaci od právoplatnosti rozsudku opakovane do budúca, až do úplného vyrovnania dlhu, pod následkom straty výhody splátok.

Vychádzal z odôvodnenia návrhu, ktorým žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 2.595,95 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.635,95 eur od 14.6.2012 do 26.6.2012, 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.615,95 eur od 27.6.2012 do 31.7.2012, 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.595,95 eur od 1.8.2012 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobca návrh zdôvodnil tým, že žalovaný odberal zemný plyn na odbernom mieste W. XX, W. v období od 3.10.2008 do 24.5.2012, a to bez zmluvného vzťahu. Takýto odber je v zmysle § 59 zákona o energetike č. 656/2004 Z.z. považovaný za neoprávnený odber plynu a odberateľ má povinnosť uhradiť prevádzkovateľovi distribučnej siete škodu spôsobenú neoprávneným odberom. Takto žalobcovi vznikla škoda vo výške 2.635,95 eur. Na túto škodu vystavil žalovanému faktúru č. 9000137722 dňa 30.5.2012, splatnú 13.6.2012, pričom žalovaný z dlžnej sumy uhradil 2-krát po 20,- eur dňa 26.6.2012 a 31.7.2012. Zvyšnú časť dlžnej sumy doposiaľ žalobcovi neuhradil. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol iba to, že jeho jediným príjmom je invalidný dôchodok vo výške 280,- eur, z ktorého mu je exekučne zrážaná suma 55,- eur. Dal súdu do pozornosti amnestiu vyhlásenú prezidentom SR v januári 2013, ktorá sa nepochybne vzťahovala aj na jeho skutok, pre ktorý bol v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 1T/92/2012-55 odsúdený, a preto je potrebné sa na neho pozerieť ako na netrestaného, čo sa zároveň vzťahuje aj na uplatnenú pohľadávku žalobcom. S týmto jeho názorom sa okresný súd nestotožnil.

Zistil, že zo zápisu žalobcu zo dňa 23.5.2012 o neoprávnenom odbere zemného plynu vyplýva, že na odbernom mieste W. XX, W., X. poschodie, č. bytu XX je demontovaný plynomer nachádzajúci sa na chodbe v uzamknutej skrinke. Prevádzková plomba bola neporušená, overovacia (zabezpečovacia) značka číselníka bola neporušená. Na uvedenom mieste býva žalovaný. Podľa merania plynomeru č. 8596773 bol stav počítadla 6.840 m³.

Zo spisového materiálu Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/92/2012 vyplýva, že Okresná prokuratúra Prešov podala dňa 31.8.2012 na obvineného V. V. žalobu pre prečin krádeže podľa § 112 ods. 2 písm. e/ Trestného zákona z dôvodu, že od 3.10.2008 do 23.5.2012 vykonával odber zemného plynu na uvedenom odbernom mieste napriek tomu, že nemal uzatvorenú zmluvu s dodávateľom zemného plynu, a teda využíval služby dodávateľa bez platnej zmluvy o dodávke zemného plynu, čím vykonal neoprávnený odber v zmysle § 29 zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike a takto spôsobil škodu neoprávneným odberom zemného plynu v žalovanej výške. Je pravdou, že na žalovaného ako obvineného bol vydaný trestný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť 29.9.2012. Uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 1T/92/2012-55 zo dňa 6.5.2013 bolo rozhodnuté, že odsúdený V. V. je účastný amnestie prezidenta SR zo dňa 2.1.2013 a podľa čl. 1 tohto rozhodnutia o amnestii sa mu odpúšťa uložený trest odňatia slobody v trvaní 45 mesiacov s podmieneným odkladom na 12 mesiacov, s tým, že sa na neho dňom 2.1.2013 hľadí, ako keby nebol odsúdený. Žalovaný sa však domnieva, že amnestiou prezidenta SR je potrebné naňho hľadieť ako na neodsúdeného, a teda nie je dôvodné sa domáhať ani uplatneného nároku zo strany žalobcu na náhradu škody.

Na základe takto zisteného skutkového stavu a s použitím § 59 ods. 1, 2, 3 zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike súd prvého stupňa uzavrel, že neoprávneným odberom plynu je odber bez uzavretej zmluvy alebo v rozpore s uzavretou zmluvou. Žalovaný počas celého konania platnú zmluvu o odbere plynu nepreukázal.

Z uvedeného dôvodu žalobca vyčíslil škodu v zmysle vyhlášky č. 155/2005 Z.z., pričom vychádzal z množstva odobratého plynu nahláseného podľa zápisu zo dňa 23.5.2012 v objeme 6.840 m³, po odpočítaní odobratého zemného plynu ku dňu ukončenia zmluvy v objeme 2.316 m³, celkom neoprávnený odber plynu teda vo výške 4.524 m³. Výpočet škody je súčasťou spisového materiálu v rámci dôkazov predložených žalobcom.

Ďalej súd prvého stupňa uzavrel, že predpokladom zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods. 1 Obč. zákonníka, ktorý je vo vzťahu k zákonu č. 656/2004 Z.z. o energetike v pozícii lex generalis, je protiprávne konanie, škoda, príčinná súvislosť a zavinenie. V predmetnej veci súd prvého stupňa dospel záveru, že návrh žalobcu je opodstatnený, pretože nielen z listinných dôkazov, ale aj z výsledkov trestného konania vyplýva, že škodu žalobcovi spôsobil vo výške, ako si ju v tomto konaní žalobca uplatnil. Je bez významu argumentácia žalovaného, že na neho vzťahuje amnestia prezidenta SR aj voči vymáhaniu škody, ktorú spôsobil. Preto istine v celom rozsahu vyhovel.

O úroku z omeškania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 517 ods. 1, 2 Obč. zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., účinného od 1.1.2009.

Zároveň okresný súd zohľadnil nepriaznivú finančnú situáciu žalovaného a jeho zlý zdravotný stav a dlžnú sumu vrátane trov konania mu umožnil hradiť v splátkach po 50,- eur mesačne, splatných k 25. dňu v mesiaci, pod následkom straty výhody splátok v prípade omeškania čo i len jednej splátky.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu za zaplatený súdny poplatok 155,50 eur a trov právneho zastúpenia 261,72 eur.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal žalovaný odvolanie iba z jediného dôvodu, že jeho skutok by mal zahladený a mal by sa vnímať, ako keby nebol trestaný. Z tohto dôvodu si žalobca uplatnený nárok v tomto konaní vymáha neprávom. V prípade, ak odvolací súd rozhodne o splátkach dlhu po 50,- eur mesačne, žiada, aby boli splátky pripustené na 30,- eur mesačne vždy do 25. dňa v mesiaci až do zaplatenia dlhu. Zároveň navrhol odvolaciemu súdu, aby nariadil Sociálnej poisťovni zrážky z jeho invalidného dôchodku, čím sa zabezpečí pravidelné splácanie dlhu v prospech žalobcu. Ďalej žiadal, aby odvolací súd zamietol úročené istiny a zaplatenie trov konania žalobcovi.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného zo dňa 4.6.2014 žiadal potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu ako vecne správny.

Zároveň okresný súd priznal žalovanému oslobodenie od platenia súdneho poplatku za podaný odpor, a to uznesením zo dňa 21.10.2014 pod č. k. 15C/241/2013-66, ktoré však odvolaním napadnuté nebolo.

Odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť. Pokiaľ súd prvého stupňa návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovel, v tejto súvislosti správne zistil skutkový stav a správne ho aj právne posúdil. Preto odvolací súd plne odkazuje na zdôvodnenie rozsudku okresným súdom (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím dôvodom žalovaného odvolací súd dopĺňa:

Je správne konštatovanie súdu prvého stupňa, že ak žalovaný je účastný amnestie prezidenta SR zo dňa 2.1.2013 a z tohto dôvodu sa mu odpúšťa uložený trest odňatia slobody, toto rozhodnutie o amnestii nemá žiaden vplyv na nárok žalobcu titulom náhrady škody uplatneným v tomto konaní. Z tohto dôvodu nemožno žalovanému odpustiť platenie uplatneného nároku.

Pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní žiada o pripustenie mesačných splátok z 50,- eur na 30,- eur, tento nárok žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal. Preto odvolací súd nemal dôvod mu pripustené mesačné 50,- eur splátky v zmysle jeho odvolania znížiť.

Pokiaľ navrhol odvolaciemu súdu nariadiť Sociálnej poisťovni zrážky z jeho invalidného dôchodku, čím sa zabezpečí pravidelné splácanie v prospech žalobcu, v tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že na takýto postup nie je oprávnený. Až po právoplatnosti rozsudku súdu prvého stupňa môže žalovaný žiadať Sociálnu poisťovňu o zrážky z jeho invalidného dôchodku v prospech žalobcu, prípadne dohodnúť sa s oprávneným v exekučnom konaní na znížení mesačných splátok.

Pokiaľ súd prvého stupňa priznal žalobcovi aj úroky z omeškania v zmysle napadnutého rozsudku, v tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že tieto boli priznané v súlade s § 517 ods. 1, 2 Obč. zákonníka v nadväznosti na § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., účinnému od 1.1.2009. Z tohto dôvodu nebolo možné uznať ani jeden z dôvodov podaného odvolania žalovaným.

Preto odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 150 ods. 1 O.s.p.. Dôvody osobitného zreteľa na strane žalovaného vzhliadol v jeho terajšej zárobkovej ako aj sociálnej situácii. V tejto súvislosti zároveň odvolací súd poukazuje na uznesenie okresného súdu zo dňa 21.10.2014 (č. l. 66), ktorým mu bolo priznané oslobodenie od platenia súdneho poplatku za podaný odpor. Práve z týchto dôvodov úspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.